

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLIV. — Wydana i rozesłana dnia 15. maja 1902.

Treść: (M^o 99 i 100.) 99. Obwieszczenie, dotyczące się sprzedaży ciężarków, które używane być mają w obrocie publicznym do kontroli wagi krajowych monet złotych waluty koronowej, tudzież sprzedaży wydawanych urzędowo wag do monet złotych. — 100. Obwieszczenie, dotyczące się zaprowadzenia kurtki uniformowej dla urzędników i aspirantów na urzędników i spowodowanej przez to zmiany przepisu o umundurowaniu funkcjonaryuszów kolei żelaznych rządowych i prywatnych, wydane go rozporządzeniem Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 16. lipca 1897.

99.

Obwieszczenie Ministerstw skarbu i handlu z dnia 9. maja 1902,

tyczące się sprzedaży ciężarków, które używane być mają w obrocie publicznym do kontroli wagi krajowych monet złotych waluty koronowej, tudzież sprzedaży wydawanych urzędowo wag do monet złotych.

Stosownie do punktu 2go rozdziału Igo postanowień, ogłoszonych obwieszczeniem Ministerstw skarbu i handlu z dnia 20. lipca 1900, Dz. u. p. Nr. 132, a zawierających przepisy normujące wyrób i sprzedaż ciężarków, które w obrocie publicznym mają być używane do kontroli wagi krajowych monet złotych waluty koronowej, tudzież wyrób i sprzedaż urzędowo wydawanych wag do monet złotych, podaje się do wiadomości, że sprzedaż tych ciężarków kontrolnych rozpocznie się dnia 1. lipca 1902.

Aż do dalszego zarządzenia ciężarki te wydawać i sprzedawać będzie wyłącznie Ekonomat c. k. Krajowej Dyrekcji skarbu w Wiedniu. Jednakże wszystkie krajowe władze skarbowe mają prawo przyjmować zamówienia na te ciężarki kontrolne i poruczać uskutecznienie tych zamówień rzeczoznemu Ekonomatowi.

Cena ciężarka, odpowiadającego przepisanej ustawą ścisłej (normalnej) lub tolerowanej wadze dziesięciokoronówki, wynosi 35 h.

Cena ciężarka, odpowiadającego przepisanej ustawą ścisłej (normalnej) lub tolerowanej wadze dwudziestokoronówki, wynosi 40 h.

Ciężarki te sprzedawane będą tak pojedynczo, jak i w garniturach po cztery sztuki w futerałach. Cena takiego garnituru razem ze szczypczykami, wynosi 4 K.

Ważność cechy na ciężarkach cechowanych w roku 1901 przedłuża się wyjątkowo do końca sierpnia 1904.

Nadto począwszy od 1. lipca 1902, sprzedawane będą także wagi ścisłe, do odważania poszczególnych dziesięcio- i dwudziestokoronówek służące, których opis zawarty jest w III. części wzmiankowanych powyżej postanowień normujących, a to pod tymi samymi warunkami, jakie przepisane są co do sprzedaży ciężarków kontrolnych.

Cena takiej wagi wynosi 54 K.

O cenach ciężarków kontrolnych, przedstawiających wielokrotność ustawą oznaczonej wagi normalnej, dowiedzieć się będzie można w swoim czasie z obwieszczeń, które będą wywieszane w c. k. Krajowej Dyrekcji skarbu w Wiedniu i w poszczególnych krajowych władzach skarbowych.

Böhm r. w.

Call r. w.

100.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 11. maja 1902,

tyczące się zaprowadzenia kurtki uniformowej dla urzędników i aspirantów na urzędników i spowodowanej przez to zmiany przepisu o umundurowaniu funkcyjaryuszów kolei żelaznych rządowych i prywatnych, wydanego rozporządzeniem Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 16. lipca 1897, Dz. u. p. Nr. 176.

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia z dnia 4. maja 1902 zaprowadza się dla wszystkich urzędników i aspirantów na urzędników, w służbie kolejowej zostających, bluzę uniformową jako prawidłowe odzienie służbowe, a natomiast znosi się kurtkę.

W skutek tego przepis o umundurowaniu, wydany na zasadzie Najwyższego postanowienia z dnia 14. czerwca 1897 (rozporządzenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 11. lipca 1897, Dz. u. p. Nr. 176), ulegnie następującym zmianom:

§. 23 ma opiewać:

„Urzednicy i aspiranci na urzędników mają przy wykonywaniu służby zwyczajnej nosić zamiast surduta uniformowego, którego używać należy na przyszłość tylko w służbie przy pociągach dworskich i innych pociągach na równi z dworskimi zostających, tudzież w chwilach uroczystych, bluzą uniformową.

Bluza uniformowa zrobiona jest z sukna granatowego (franzblau). Części przednie i tylne przylegają wolno do ciała, a długość dochodzi prawie do połowy uda; zewnątrz, a mianowicie w wysokości piersi i stanu znajduje się po obu bokach kieszeń, pokryta klapą z okrągłymi wcięciami, tworzącymi trzy końce. Czarne guziki pokryte są listewką, tworzącą przedłużenie prawej części piersiowej; w wysokości 10 cm nad krajem rękawa znajduje się wypustka z sukna koloru pomarańczowego

Kołnierz stojący ma 4 cm wysokości i opatrzone jest wylogami z czarnego aksamitu; końce kołnierza są na przekątni 1·3 cm nieco zaokrąglone.

Urzednicy noszący mundur VIII. aż do VI. klasy włącznie, mają na wylogach oprócz koła skrzydlatego złotem haftowanego 1—3 rozet złotych, opisanych w §ie 14tym, a urzednicy klasy V. i wyższych klas mają wylogi obszyte galonem złotym, a na nim srebrne odznaki i srebrem haftowane koło skrzydlate.

Bluzę opatrzoną kołnierzem stojącym nosi się całkiem zapiętą, i to zawsze z przepisanyą krawatem mundurowym lub z białym stojącym kołnierzem, którego kraje ze sobą się schodzą.

Kapelusza do bluzy nosić nie wolno.

Noszenie bluzy poza służbą jest niedozwolone.

Co się tyczy noszenia bluzy na drodze do miejsca wykonywania służby i napowrót, stosowane będą w analogiczny sposób postanowienia, obowiązujące względem urzędników rządowych administracji skarbowej.“

§. 24 ma opiewać:

„Uniform i bluza dla aspirantów są całkiem takie same, jak dla urzędników noszących mundur VIII. klasy, z tą tylko różnicą, że na naramienniku, względnie na kołnierzu bluzy, nie ma rozet za odznakę służących.“

Zarządzenie powyższe zaczyna obowiązywać niezwłocznie, z tem ograniczeniem, że urzędnikom i aspirantom na urzędników daje się do sprawienia sobie bluzy, zaprowadzonej niniejszem rozporządzeniem, termin dwuletni, licząc od dnia dzisiejszego, i że po upływie tego terminu kurtki dawniejszym przepisem zaprowadzonej nosić nie wolno.

Ze względu na powyższe postanowienia kurtkę nosić będą na przyszłość jako odzież służbową tylko urzednicy niżsi, a w obec tego

§. 26 ma opiewać:

„Każdemu zarządowi kolejowemu wolno postanowić, w których stacjach pomniejszego znaczenia, tudzież przy jakich w ogóle czynnościach służbowych urzednicy niżsi mogą zamiast służbowego munduru nosić kurtkę (fig. 3).“

Kurtka zrobiona jest ze sukna przedniego granatowego (franzblau) z kołnierzem wykładanym, z tego samego sukna, przylega wolno do ciała i gdy ręce naturalnie zwisają, przechodzi mniej więcej na 7 cm poza kraj otworu rękawów.

Kurtka zapina się na dwa rzędy guzików z białego posrebrzanego metalu (takich samych jak na mundurze), przyszytych w równej odległości od siebie, po pięć z każdej strony. Oba pierwsze guziki u góry oddalone są o 3 cm od dolnego kraju kołnierza, a oba najniższe leżące o 20 cm od dolnego brzegu kurtki, przyszyte zaś są w taki sposób, że wtedy, gdy kurtka jest zapięta, oba rzędy guzików oddalone są od siebie mniej więcej na 10—12 cm.

Na obu częściach piersiowych kurtki znajdują się zewnątrz, na 18 cm od przedniego a 20—22 cm

od dolnego brzegu kurtki, kieszenie poziome, klapami na 7 *cm* szerokiemi nakryte.

Tylna część kurtki składa się z dwóch połów i ma u dołu na szwie środkowym rozpór na 8 do 10 *cm*. Na wewnętrznej stronie lewej części piersiowej zrobiona jest kieszeń boczna 13 *cm* szeroka. Rękawy na przydłonku nie są rozcięte, lecz obłożone zakładką na 9 *cm* szeroką. Kołnierz ma pod-

szewkę z tego samego sukna i jest tak skrojony, żeby wyłożony miał z tyłu, w środku i na obu rogach przednich prostokątnych, tuż koło klap, 4 *cm* szerokości.

Odznaki na kurtce są takie same jak na mundurze urzędników niższych.

Wittek r. w.

